

fremme og skulde sælges, blev det oplyst, at der netop paa det Tidspunkt vilde komme meget Majs frem, som var købt af private Importører, og at denne kunde sælges under 35 Kr. Det vilde derfor have været ganske urimeligt, om det danske Landbrug skulde straffes derved, at den øjeblikkelige Opgang i Majsprisen i Februar skulde lægges til Grund for Prisen for den Majs, der var købt ind paa et tidligere Tidspunkt, og som kunde være solgt af de private Importører til en Pris af 35 Kr. og derunder. Det er da ogsaa bekendt, at netop det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister har sanktioneret Salget af Majs paa det Tidspunkt til 35 Kr. Maa jeg i samme Forbindelse nævne, at for disse Salg til 35 Kr., som det ærede Medlem sanktionerede, opgør det ærede Medlem nu selv Dagsprisen til 35 Kr. 64 Øre den 14. Januar og 41 Kr. 56 Øre den 18. Februar. Men hvis Dagsprisen paa det Tidspunkt var saaledes, saa vilde det ærede Medlem jo have sanktioneret en Salgspris, som var ganske i Modstrid med de Beslutninger; Afviklingsudvalget i sin Tid havde truffet.

For Salget den 24. April opgør det ærede Medlem Dagsprisen til 47 Kr. 60 Øre for 100 kg. Jeg skal imidlertid oplyse, at der i de Dage paa Grund af Havnestrejken, fordi man ikke kunde faa løstet i Københavns Havn, blev solgt 3 Skibsladninger til Udlandet, og disse indbragte mellem 40 og 41 Kr. pr. 100 kg. Dette er for mig et Vidnesbyrd om, at den Opgivelse, det ærede Medlem er fremkommet med her — en Dagspris af 47 Kr. 60 Øre —, ikke er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold.

For Salget den 26. August opgør det ærede Medlem Dagsprisen til 37 Kr. 52 Øre, men heroverfor vil jeg gøre opmærksom paa, at netop paa dette Tidspunkt, da Beslutningen om at sælge Majs til Landbruket til 35 Kr. blev taget, blev der af Centralkontorets Ledelse stillet bestemt Krav om at faa Lov til at sælge 3—4 Skibsladninger til Udlandet, og de 3 Skibsladninger indbragte mellem 34 og 35 Kr. pr. 100 kg. Det er ogsaa en Kendsgerning, at Importørerne paa det Tidspunkt kunde købe lige saa meget Majs i Udlandet, de vilde, til samme Pris. Det vilde derfor være ganske urimeligt at lægge en højere Pris til Grund for Salget til det danske Landbrug.

Hvad endelig det sidste Salg den 5. November angaar, opgør det ærede Medlem Dagsprisen paa det Tidspunkt til 37 og 38 Kr. pr. 100 kg. Maa jeg til Belys-

ning af dette Tals Rigtighed med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Erklæring fra Centralkontorets Formand, Hr. Konsul Chr. G. Hansen. Hr. Konsul Chr. G. Hansen skriver den 27. Oktober til Majs-nævnet følgende: „Da Centralkontoret under 8. Oktober anmodede Majs-nævnet om Bemyndigelse til at fordele resterende ca. 50 000 Tons Majs til Importørerne til en Pris af Kr. 35 pr. 100 kg cif, blev det paa Majs-nævnets Møde samme Dag af mig meget skarpt fremhævet, at Majs-markedet laa svagt, og at der allerede var handlet flere Partier Donau og mixed nordamerikansk Majs udenom Centralkontoret, hvorfor jeg ansaa det for at være af meget stor Betydning, at Fordelingen af Centralkontorets Restparti af Majs straks fandt Sted. Ved de senere mundtlige Forhandlinger med Landbrugsministeren og Departementschefen og Dem selv har jeg hver Gang gjort opmærksom paa, at Majs-markedet stadig var nedadgaende, og at det derfor hastede med at faa Majs'en fordelt, hvis man skulde opnaa en Pris af Kr. 35. — Majs-markedet ligger stadig meget flovt og navnlig er der meget preserende Tilbud fremme af mixed nordamerikansk Majs til stærkt reducerede Priser, og en Del af Importørerne, der ikke kunde faa Tilbud gennem Centralkontoret, har nu inddækket sig med mixed Majs, der, til Trods for at Prisen stiller sig højere end for Plata Majs, alligevel bliver foretrukket her i Landet. Som en Følge af disse Forhold vil jeg anse det for meget tvivlsomt, om Importørerne, saaledes som Markedet ligger i Dag, ønsker at overtage Centralkontorets Majs til Kr. 35 pr. 100 kg cif, naar Tilbud derom foreligger. Skulde Regeringen bestemme, at Tilbud af Centralkontorets Majs til Importørerne ikke skal foretages, vil Centralkontoret, saafremt Majs skulde gaa yderligere tilbage i Pris, ikke kunne undgaa at lide et meget føleligt Tab“.

Jeg har ønsket at oplæse denne Erklæring, fordi jeg mener, den illustrerer de Tal, som det ærede Medlem Hr. Rode har fremsat her. Jeg ved godt, at Tallene ikke er det ærede Medlems, men at de beror paa Meddelelser, som er kommet gennem Centralkontoret. Men ved den Skrivelse, jeg her har oplæst, og ved mine Udtalelser i øvrigt har jeg søgt at bevise, hvorledes man let kan behandle Tal, og hvorledes de kan opstilles forskelligt. Og ud fra dette maa jeg bestemt benægte, at de Tal, det ærede Medlem har fremsat, giver et fuldgyldigt Billede af de virkelige